

Số phận ngày kia niềm tròn 30 năm ngày 200 công nhân cùng cán bộ người Việt Nam đặt chân lên thành phố Belaia Tserkov, lao động theo Hiệp định đã ký năm 1981 giữa nhà nước Việt Nam và Liên bang Xô Viết cũ. Ngày ấy niềm gần càng khi niềm lòng tôi thêm bồi hồi nhớ lại kỷ niệm những ngày kia niềm của thành phố niềm chúng tôi đã sống và làm việc, tuy không làm những việc rất êm đềm, công kính và xinh đẹp, với tên gọi thân thương: “Thành phố nhà thơ trẻ” (Belaia Tserkov).

Là thành phố nhỏ xinh có hơn hai trăm ngàn dân, nằm cách Kiev 80 km về phía nam, là một đô thị và tỉnh của thành phố Ukraina, nhưng Belaia Tserkov cũng hấp dẫn du khách đến tham quan và du lịch, với kinh tế, văn hóa và bề dày lịch sử gần 1000 năm (1032-2018). Belaia Tserkov là khu nghỉ mát có khí hậu ôn hòa, nhất là khu công viên với vẻ trí thân thiện nằm trong lòng thành phố có tên gọi Alexandria, được công nhận thêm nhiều cây lá chắn Bức Mây, vùng Viên Đông, Tiệp Á...

Tôi nghĩ lại niềm ngày nào đó mà nay đã tròn 30 năm xa quê (6/7/1988 - 6/7/2018). Trước khi sang đây tôi đang là bộ đội, đóng quân niềm biên giới Lào ng Sơn. Tôi được đi xuất khẩu đi lao

đến sang Liên Xô theo tiêu chuẩn ưu tiên con liệt sĩ. Lúc đầu tiên xuất ngoại vì bị bao vây ở quê, ngỗ ngược tôi đến nước Việt Nam đã trải qua nhiều cuộc chiến tranh quân xâm lược, hòa bình chưa bao lâu thì chiến tranh biên giới Tây Ninh nổ ra và cuộc chiến 6 tháng biên giới phía Bắc trong khi đến nước bao vây cấm vận nên nền công, nông nghiệp vô cùng lạc hậu. Ai đã từng sống qua thời kỳ bao cấp, tem phiếu, đói kém nhếch nhếch nhếch nhếch nhếch nhếch, nhiều người còn vô cùng khó khăn khi đó. Vì thế, khi sang Liên Xô, được các anh cán bộ nhà máy đón tiếp nồng hậu thân thiện chân tình và đưa về sống trong ký túc xá Kurxovai 8, kang trang đầy đủ tiện nghi tôi thật sự vô cùng hài lòng. 200 công nhân, có 4 đội nhỏ, trong đó một nửa anh em từ quân đội đi, còn lại là con em người Hồi Quốc và Nam Địch, được làm việc trong các phân xưởng Nhà máy Khí Công nghiệp nông nghiệp 1 tháng 5.

Thời gian đầu bắt đầu công việc quen nhanh, vì bản tính chịu khó chịu khổ, và tinh đoàn kết của người Việt mình nên mọi người làm việc nhanh và mọi người cùng dân bản địa. Chúng tôi được rất nhiều sự chia sẻ và ái tình phía cán bộ Nhà máy trong suốt quá trình học tập, học nghề, được các thầy cô chú bộ đội tận tình nên nhanh chóng được máy theo dây chuyền tiến độ học hóa cao. Nhờ mọi người làm được công việc mà Liên bang Xô Việt tan rã, các học sinh được tốt nghiệp không còn thiếu hụt, nên công nhân không còn việc làm. Sau đó, đa phần mọi người quay về Việt Nam, chỉ còn một số rất ít anh em ở lại, rất tiếc tôi không thành phố Ipan, như thành phố Kiev, Belaia Tserkov, Kharkov, Odessa và những nơi khác nữa. Gần các gia đình còn ở lại, anh em chúng tôi vẫn thường xuyên liên lạc và thăm hỏi lẫn nhau. Đặc biệt, nhóm anh em ở Odessa thường xuyên giao lưu kết nối hàng năm nhân dịp ngày sang. Cách đây 5 năm, vào ngày kỷ niệm 25 năm, nhóm Odessa đã tổ chức và chính mình đến Belaia Tserkov để họp.

Quỹ Olesia đã dẫn đầu đoàn, đã đứng cùng tôi và thăm quan và làm phim về gia đình của mình

